

בש"פ 8994/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8994/16

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה (שתיים עשרה) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996

תאריך הישיבה: ו' בכסלו התשע"ז (06.12.16)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן-ארויה; עו"ד לירון שטרית

בשם המשיב: עו"ד יורם שפטל; עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. לפניי בקשה מספר שתיים עשרה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 3.12.2016 בתשעים ימים נוספים או עד למתן פסק דין בת"פ 44877-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת ו' מרוז), לפי המוקדם.

2. אשר לכתב האישום והליכי המעצר בעניינו של המשיב, אלה פורטו בהרחבה במסגרת החלטתי מיום 5.6.2016 בבקשת הארכת המעצר העשירית של המשיב, ב-בש"פ 3971/16. בתמצית יצוין כי נגד המשיב הוגש ביום 21.6.2013 כתב אישום רחב היקף המייחס לו עבירות של סחר, שימוש וניסיון לייבא סמים מסוכנים, סחר בנשק, איומים וקשירת קשר לביצוע חבלה בכוונה מחמירה; כאשר מרבית האישומים התבססו על פעילותו של סוכן סמוי מטעם המשטרה (להלן: הסוכן). המשיב הסכים למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, ומאז שחלפו תשעה חודשים מיום מעצרו ועד מועד הגשת הבקשה דנן הוגשו לבית משפט זה אחת עשרה בקשות להארכת מעצרו מעבר לתשעה חודשים שבמסגרתן הורה בית המשפט על המשך מעצרו של המשיב, לעיתים בהסכמתו ולעיתים שלא בהסכמתו; זאת, לנוכח מסוכנותו הרבה, שנמצא כי לא פחתה עם הזמן, וכן לנוכח עברו הפלילי המכביד. לא למותר לציין כי נגד המשיב הוגשו כתבי אישום נוספים במהלך מעצרו לנוכח איומים שהשמיע נגד גורמים במשטרה ובשירות בתי הסוהר.

3. אשר להליך העיקרי, בית משפט זה העיר מספר פעמים כי קצב התקדמות ההליכים אינו משביע רצון, אולם נמצא כי עיקר דחיית הדיונים בבית המשפט המחוזי, בעיקר בתקופות המעצר האחרונות, הן תוצר של בקשות המשיב והתנהלותו. חרף הימשכות ההליכים, מאז הארכת מעצרו האחרונה מיום 5.9.2016 (החלטה מיום 31.8.2016 ב-בש"פ 6700/16), הסתיים שלב ההוכחות במשפטו של המשיב וביום 27.10.2016 הצהיר בא-כוח המשיב "אלה עדיו". משכך נקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב, ונקבע מועד להשלמת טיעונים בעל פה שנכון לעתה קבוע ליום 9.2.2017.

חרף האמור, לאחר שנקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב ונקבע הדיון להשלמת סיכומים בעל פה, המשיב הגיש שתי בקשות שעלולות לשיטתו להביא לעיכוב משמעותי נוסף בהליך. ביום 21.11.2016 הגיש המשיב בקשה לקיום חיקור דין או העדה באמצעות ועידת וידאו של הסוכן, שנמצא בתאילנד, וזאת על מנת לבסס את טענתו כי הסוכן הדיח את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו; וכן לנוכח העובדה שלאחרונה, ביום 13.11.2016, פורסם בכלי התקשורת כי הסוכן נחשד ברצח שהודה בביצועו. יובהר כי בעבר התיר בית המשפט לזמן את הסוכן כעד מטעם ההגנה - על אף שזה מכבר סיים לתת עדות כעד מטעם התביעה - אולם לא עלה בידי באי-כוח המשיב לגרום לכך שהסוכן ישוב ארצה מתאילנד; וכעת משנעצר הסוכן על ידי רשויות אכיפת החוק בתאילנד נוצר לטענתם חלון הזדמנויות להעידו, אלא שמוסכם כי הדבר כרוך בקשיים בלתי מבוטלים. בקשה משלימה הוגשה על ידי המשיב ביום 28.11.2016 לעיון בחומרי חקירה הנוגעים להפעלת הסוכן, גם כן לצורך ביסוס טענת ההדחה שבפי המשיב. המבקשת מתנגדת לשתי הבקשות, ודיון בהן נקבע ליום 15.12.2016.

4. בדיון בבקשה דנן טענו באי-כוח המשיב כי ההתפתחויות המתוארת לעיל הן דרמטיות, וכי יש בהן כדי להצדיק את דחיית בקשתה של המדינה להאריך את מעצרו של המשיב; זאת, מאחר שבאי-כוח המשיב סבורים כי המשפט צפוי להתארך עוד זמן רב עקב הצורך להעיד את הסוכן שעצור בתאילנד. עוד טען המשיב כי לאחרונה, ביום 29.11.2016, נגזר עונשו של אדם בשם יחזקאל גבריאלי, שהופלל על ידי אותו סוכן, בגין עבירות דומות של סחר וניסיון לייבא את סם ה-MDMA, והושת עליו עונש של שש שנות מאסר בפועל (להלן: גבריאלי). לשיטת המשיב, יש לגזור ממקרה זה ולהסיק שעונשו יהיה דומה ואף פחות משש שנים; ומאחר שהמשיב עצור כשלוש וחצי שנים, מיום 4.6.2013, יוצא כי הארכת מעצרו כעת תוביל לכך שבפועל ירצה כמעט שני שלישי מהמאסר המקסימלי שצפוי לו - זאת אם בכלל יורשע.

המבקשת מצדה טוענת כי אין מקום לגזור גזירה שווה לענייננו מהעונש שהושת על גבריאלי, וזאת בין היתר משכתב האישום מייחס למשיב עבירות נוספות, וכי המבקשת מתכוונת לעתור שיושת עליו עונש גבוה יותר, ככל שיורשע. אשר לשתי הבקשות טוענת המבקשת כי דינן להידחות לגופן; וכי גם אם יתקבלו באופן עקרוני - העדת הסוכן בתאילנד אינה צפויה להתאפשר כעניין מעשי לנוכח מאפייני שיתוף הפעולה שקיים בין רשויות אכיפת החוק בתאילנד ובישראל.

5. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה והיטיתי אוזן לטיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. בית משפט זה עמד לא אחת, על כי יש לאזן בין הפגיעה המתמשכת בחירותו של נאשם כל עוד עומדת לו חזקת החפות, לבין האינטרס בשמירה על ביטחון הציבור ובניהול הליך פלילי תקין. בהקשר זה יביא בית המשפט במניין שיקוליו, לצד משך מעצרו של הנאשם, את העילות שהביאו למעצר מלכתחילה; את קצב התקדמות ההליך המשפטי בעניינו; ואת האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות שחרורו לחלופה (בש"פ 98/15 מדינת ישראל נ' שאער, פסקה 10 (2.3.2015)). בענייננו, אין חולק בדבר הפגיעה בחירותו של המשיב; גם לא על הקושי שמעצר מתמשך זה מסב לו, במיוחד בשים לב למצבו הרפואי המצריך טיפול רפואי סדיר. ואולם לצד זאת, יש להביא בחשבון את המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב, שעולה משורת ההחלטות הקודמות שניתנו בעניינו כמו גם מעברו הפלילי המכביד. כמו כן, גם לאחר שנתפס והושם מאחורי סורג ובריח, המשיב אינו בוחל בשימוש באיומים לכאורה כלפי גורמים כאלה ואחרים במשטרה ובשירות בתי הסוהר. נראה אם כן כי מסוכנותו של המשיב לא השתנתה מאז שניתנו ההחלטות האחרונות בבקשות להארכת מעצרו.

אשר לקצב התקדמות ההליך, כבר נאמר בהחלטות קודמות בענייננו של המשיב שהמשפט אינו מתקדם בקצב משיביע רצון, ואולם גם נקבע כי האחריות לכך רובצת ברובה לפתחו של המשיב. כעת, משנקבע המועד להגשת סיכומים, ברור כי אלמלא הבקשות שהוגשו לא היה מקום להורות על שחרורו של המשיב, והשאלה היא אם יש בבקשות כדי לשנות ממסקנה זאת. לכך יש להשיב בשלילה, ואבאר.

טענתו של המשיב בדבר התמשכות ההליכים נסמכת על ההנחה שהבקשות שהגיש יתקבלו, ובמצב עניינים זה יידרש זמן רב להעיד את הסוכן ולברר את טענת הדחתו של המשיב. ואולם, הבקשות תלויות ועומדות בפני בית המשפט המחוזי על מנת שיתן עליהן את הדעת, וכל הטענות בדבר הסיכויים שהבקשות יתקבלו הן בגדר השערות בלבד, ומובן שאיני מביעה כל עמדה לגופן. משכך, הנחת העבודה היא שהמשפט קרוב לסיום, וזאת כל עוד בית המשפט המחוזי לא הכריע בבקשות או שינה מהחלטתו בדבר מועד הגשת הסיכומים. יוזכר כי הדיון בבקשות קבוע לדיון בבית המשפט המחוזי ליום 15.12.2016, מחרתיים, ומובן כי ככל שהבקשות יתקבלו - טענות הצדדים שמורות להם; והדלת פתוחה בפני המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים, ככל שהוא יסבור כי יש לה מקום, ובית המשפט המחוזי יכריע בה לפי חוכמתו. למען הסר ספק, איני מביעה עמדה בשאלה אם יהיה מקום להורות על שחרורו של המשיב גם אם יתקבלו הבקשות או איזה מהן.

אשר לגזר הדין שניתן בעניינו של גבריאלי, שאותו סוכן סייע להעמידו לדין ושנגזרו עליו שש שנות מאסר, אין בידי לומר כי עונשו של המשיב - אם יורשע - יהיה שווה או פחות ממנו, כטענת המשיב; ויוער כי מעבר לעבירות הסחר והניסיון לייבא את סם ה-MDMA שבהן הורשע גבריאלי, המשיב מואשם בנוסף גם בעבירות של סחר בנשק, איומים, קשירת קשר לביצוע חבלה בכוונה מחמירה ורכישה ושימוש בקוקאין, ובשל כך המבקשת הביעה כוונתה לעתור לעונש

גבוה יותר מזה שהושת על גבריאלי, ככל שהמשיב יורשע. בנסיבות אלה, ומבלי להקל ראש במשך הזמן הארוך שבו המשיב שרוי במעצר, אין בכוונתי להביע עמדה בדבר העונש שצפוי להיות מושת על המשיב ככל שיורשע. גם בעניין זה עסקינן בספקולציות, ואלה כשלעצמן אינן יכולות להשליך על הבקשה להארכת המעצר.

בטרם סיום יוער כי המשיב טען גם לעניין ניתוח בקע שהיה צריך לעבור במסגרת מעצרו וטרם עבר. בהחלטתי הקודמת בעניינו של המשיב (בש"פ 3971/16, 5.6.2016) נתתי את הדעת למצבו הרפואי של המשיב, וכי על הגורמים המוסמכים בשירות בתי הסוהר ליתן את מלוא התייחסותם לעניין; אולם אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שאליה הגעתי, ובעניין זה על המשיב לפעול מול גורמי שירות בתי הסוהר, שחובה עליו וחזקה שיפעל להבטחת בריאותו של המשיב כמצוות הדין.

סוף דבר, הבקשה מתקבלת ומעצרו של המשיב מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 3.12.2016 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 44877-06-13, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התשע"ז (13.12.2016).

ש ו פ ט ת